

[Gertie Wandel.]

selv skaffer et hertil svarende beløb. Det ville være interessant at se, om det stærkere aktiviserede arbejde med motoriseret kontrol til hurtig bekæmpelse af nye udbrud af bipest, som statens bisygdomsnævn foreslår, har betydet en begyndende renselse af forskellige egne i landet for denne ondartede sygdom. Endnu er Samsø og Langeland helt fri for tilfælde, og Lolland, der omkring 1910 havde endog et meget stort antal tilfælde, er nu næsten helt fri for sygdommen, så man kan se, at smitten kan holdes nede. Jeg håber, det er et punkt, vi kan få lejlighed til at drøfte i et udvalg. Når man ved, at biavl i Danmark drives så godt som udelukkende med megen flid og omhu som hobby — af Danmarks ca. 32 000 biavlere antages kun ca. 1 pct. at være professionelle — synes man, at alle disse menneskers bestræbelser godt kunne fortjene den støtte, som er foreslået af den højeste sagkundskab, ikke mindst da biavlens økonomiske værdi for landbruget og frøavl, som i den ledsagende betænkning anslås til et beløb af 140 mill. kr. om året, er en så overvældende talstørrelse i forhold til de 65 000 kr., som regeringen ikke har ment at kunne gå med til yderligere at yde.

Jeg kan iøvrigt på mit partis vegne tilgive vor medvirken til en hurtig behandling af lovforslaget, ikke mindst da det er af vigtighed for biavlerne, at loven træder i kraft den 1. april dette år.

Det andet lovforslag er resultatet af det arbejde, som er gjort af det ved landbrugsministeriets skrivelse af 20. august 1947 nedsatte udvalg angående biernes beskyttelse mod giftige plantebeskyttelsesmidler. Det er en meget grundig og lærerig betænkning, udvalget har udsendt. Ved dette lovforslag går man som allerede omtalt ind i et helt nyt lovgivningsområde. Jeg tror midlertid, at der såvel i landbrugskredse som i biavlerkredse er ønske om at skabe klare linier i disse forhold.

I de år, man har ventet på udvalgets betænkning, er der faldet 5 domme i erstatningssager anlagt af biavlere, 2 fra Horsens, 1 fra Flakkebjerg, 1 fra Møn og 1 fra Bornholm. De 4 første er underrettsdomme, og af dem er de 3 vundet og 1 tabt af biavlerne. Bornholmssagen er blevet afgjort ved en landsrettsdom, som også blev vundet af bi-

avleren, men der gjorde sig nu ganske særlige forhold med skødesløshed gældende.

Det kan i første øjeblik se ud, som om der er en virkelig interessenmodsatning mellem de to parter, men således ligger det, som også fremhævet i den højtærede landbrugsministers skriftlige fremsættelse, aldeles ikke.

Når man går ud fra de virkelig store tal, der i betænkningen er nævnt som biavlens årlige værdi for landbrugets frø- og frugtav, de 140 mill. kr., som jeg nævnte lige før, og man ved, at dette er ti gange værdien af alle biavlernes honningproduktion, er man klar over, at interessen for dette forhold må være mindst lige så stor hos landbrugeren som hos biavleren. Når man derudover tænker på, at forgiftning efter al sandsynlighed går lige så meget ud over de vilde insekter, som der ikke kan føres kontrol med, forstår man, at en virkelig nedgang i biernes antal bringer meget store tab til dansk frø- og frugtav. Såfremt disse forhold fortsætter og biavlerne gang på gang må konstatere store tab, er der ingen tvivl om, at mange taber modet og holder op. For den biavler, der en smuk sommermorgen kommer ud i sin bigård og glæder sig til at se de flittige biers træk, er det en uendelig forstemmende oplevelse at mærke stilheden omkring kuberne og, ved at gå nærmere, konstatere store mængder døde bier — helt op til 50 000 kan der ligge i og omkring en enkelt kube. Det er ofte års omhyggeligt arbejde, der bliver tilintetgjort ved den slags uheld. Man må hilse lovforslaget meget velkomment, hvis det ved at bringe klare linier i såvel landbrugets som biavlernes pligter kan medvirke til, at disse forgiftningstilfælde bliver sjældnere.

I Sverige, der har forbud mod pudring med midler, der er mærket „giftige for bier på åben blomst“, er adgangen til dispensation fra forbudet imidlertid så let, at der har været meget store antal af forgiftningstilfælde for biernes vedkommende. Det er navnlig adgangen til at pudre rapsmarkerne, der har givet sig udslag i en stærk nedgang i antallet af biavlere. Selvom sukkerrationeringens ophør kan have spillet nogen rolle, er 35 pct.s nedgang i biavlernes antal i et enkelt distrikt som Öster Götland, hvor der dyrkes megen raps, dog et meget overvældende tal. Nedgangen i det samme år i et